

det Forslag, han her har forelagt det høje Ting, saa resolut har taget Vendsyssel med. Derefter vil jeg gerne have Lov til at gaa over til det 3. Afsnit af Lovforslaget. Der er jeg ikke saa heldig at være saa tilfreds med Lovforslaget som for de to første Afsnits Vedkommende. Det er da navnlig Værdistigningsskatten, jeg er bleven bange for, og da særlig for at begynde med den paa de daarligste Egne af vort Land. Det kan jo ikke nægtes, at de bedre Egne allerede have faaet deres Jernbaner, uden at der har været paalagt dem en Værdistigningsskat. Begynde vi nu med de daarlige Egne, saa ville de ikke alene have bidraget deres til, at de andre Egne have faaet deres Jernbanevæsen udviklet uden at svare nogen Værdistigningsskat, men nu da de daarlige Egne skulle have deres Baner, siger man: Ville I nu behage at betale en Værdistigningsskat.

Det er ikke saadan, som det blev sagt af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), at ingen kan have noget imod en Værdistigningsskat. Nej, ganske vist kan ingen have noget imod, at der betales en Værdistigningsskat, men den skulde netop Kommunen have Lov til at inkassere og ikke Staten. Thi hvordan vil det nu gaa en lille By som Løkken, der er sket saa stor Uret ved de nuværende Jernbaneanlæg? Det kunde ikke være andet, som den ligger, end at dens Opland maatte gaa bort fra den, og det er gaaet bort. Før vi fik Jernbanen op gennem Jylland, vare Lønstrup og Løkken meget velstaaende Byer, som man søgte hen til og trafikerede sine Varer igennem. Men efter Banens Anlæggelse er denne Trafik gaaet aldeles bort fra disse Byer og over Hjørring til Aalborg og Frederikshavn. Nu giver man dem en Bane i Haab om, at det skulde hjælpe lidt paa Velstanden dernede, og de trænge jo haardt dertil, men saa siger man, at den Fremgang i Velstand, som Banen vil afstedkomme, skulde de ikke selv have Lov til at have, men dele den med Staten. Jeg hørte i Gaar med stor Interesse paa det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre). Han havde endogsaa den Mening, at denne Indtægt snart vilde føre til mere, end selve Banen har kostet. Altsaa, man forlanger nu, at disse Egne selv skulde betale deres Baner, medens de før have været med til at skaffe det øvrige Land og de gode Egne deres Baner.

Hvorledes vilde man nu være stillet, hvis man gik til denne Værdistigningsskat? Jeg tænker f. Eks. paa Aalborg,

der ligger mig nærmest, og paa de mange Straalebaner, der føre ud fra denne By. Dersom Aalborg skulde have betalt en Værdistigningsskat til disse Baner, vilde det være løbet op til svimlende Summer. Men Forholdene have udviklet sig saaledes i Aalborg, at man har maattet flytte Banegaarden og derved selvfølgelig har forrykket Værdiforholdene ikke saa lidt. Dersom vi nu havde haft Værdistigningsskatten, da Banen laa paa den første Plads, skulde de saa nu have Erstatning, da man har forrykket Værdiforholdene betydeligt ved at flytte Banegaarden? Det forekommer mig at maatte være naturligt, naar de vedkommende en Gang havde betalt for at have Banen paa denne Plads.

Jeg synes derfor, at der er mange Ulemper, der følge med denne Skat, navnlig det, at man er begyndt for sent med den. Det forekommer mig ogsaa helt mærkeligt, at man f. Eks. med Hensyn til Dobbeltsporet over Fyn ikke tænker paa at gøre Brug af denne Skat. Hvorfor ikke? Skulde Fynboerne ikke være Folk, der kunde betale en Værdistigningsskat lige saa godt som Folk i de daarlige Egne? Det kan jeg ikke forstaa. Og et Dobbeltspor maa vel ogsaa bringe Værdistigning for de paagældende Egne. Endelig forekommer det mig, at Lovforslaget ikke tydeligt afgrænser, i hvor stor en Omkreds man skal gaa ved denne Værdistigningsskat, om det blot gælder de Egne lige op ad Stationerne, der kunne sælges til Byggepladser. Jeg tror ikke, at Forslagets Ramme indskrænker sig dertil. Men vi betragte det alle som en Værdiforøgelse for Ejendommene, at en Bane kommer til at gennemløbe en Egn, og skulde det føre til, at vi vilde lægge en Værdistigningsskat paa alle de Ejendomme, som overhovedet faa forøget Værdi ved Banen, ja, saa kunde det jo komme til at strække sig meget vidt, og det er et stort Spørgsmaal, om det overhovedet vilde være rigtigt, at Staten tog en Del af sine Indtægter paa denne Maade.

Endelig synes jeg, at for overhovedet at gaa ind paa denne ny Skat, vilde det være rigtigt, om man var klar over, hvorvidt Staten overhovedet trængte til at faa en saadan forøget Skatteindtægt. Jeg synes knap, man har Grund til at tro, at Staten virkelig trængte dertil, saa det kan ikke være absolut af denne Grund, at man foreslaar denne Foranstaltning. Men jeg indrømmer, at der kan være noget i, at Staten tager den Værdistigning, som fremkommer, hvor Anlægget af en Station bringer Bygge-